

Posudek diplomové práce

Dan Podpěra: Finanční zajištění

Rozsah diplomové práce překračuje požadovaný standard (58 rukopisných stran, které přesahují rozsah normostrany).

Diplomant zvolil téma, které je mimořádně aktuální a prakticky vysoce relevantní, zvláště zásluhou posledního vývoje na poli legislativním (novelizace směrnice o dohodách o finančním zajištění a přijetí nového zákona o finančním zajištění). Tím, že diplomant upřel pozornost mimo jiné k přínosům těchto změn, aktuálnost předloženého díla jen posílil. Novost otázek, které si diplomant v práci klade, také zvyšuje celkovou náročnost zvoleného tématu, když ucelené prameny k těmto okruhům až na výjimky chybí.

Práce obsahuje přehledné pojednání o zvoleném tématu a naplňuje cíl, který si diplomant vytkl v úvodu. Je třeba konstatovat a ocenit, že dílo vybočuje z řady diplomových prací svou novostí a neotřelostí. Diplomant nejenže pronikl do problematiky, jíž se zabýval, zorientoval se v ní a porozuměl jejímu systému, významu, původu a historickému vývoji, praktickým dopadům, ale i obecným souvislostem. Nejenže důsledně (a prakticky beze zbytku) zmapoval dostupnou literaturu i judikaturu. Diplomant šel ve svých úvahách dál. Položil si otázky, o nichž mi není známo, že by se jimi někdo v tuzemské odborné literatuře zabýval, byť jsou relevantní a praxe se s nimi v souvislosti s aplikací nové právní úpravy nepochybně bude potýkat.

Diplomantova argumentace vyznívá přesvědčivě a odborně fundovaně. Je vidět, že o analyzovaných problémech přemýšlel a že stavěl na dobrém pochopení obsahu i účelu právní úpravy, ale i jejích širších souvislostí. Z této pozice si také mohl dovolit podrobit některé doktrinální závěry když ne kritice, tedy alespoň polemice, a učinil tak věcně, pokorně a střízlivě, což je rovněž třeba vyzdvihnout. Výsledek diplomantova snažení v každém případě dokládá jeho schopnost předkládat názorové rozpory, právně je analyzovat, teoreticky systemizovat, ale i polemicky hodnotit, zaujímat k nim vlastní stanovisko a za pomoci právní argumentace podpořit to či ono řešení.

Po věcné stránce práci prakticky (až na výjimky) nemám co vytknout. Tvrzení, jež diplomant v práci předestírá, a závěry, ke kterým dospívá, považuji vesměs za správné, resp. obhajitelné. Na několika místech pouze postrádám hlubší argumentaci, ba odůvodnění prezentovaných myšlenek. Na str. 30 např. diplomant poukazuje na neslučitelnost navrhované tuzemské úpravy s komunitární, pokud jde o rozšíření osobní působnosti právní úpravy na fyzické osoby, aniž se zabývá otázkou, zda komunitární úprava v tomto směru staví na minimálním nebo maximálním pojetí harmonizace. Uvítám, jestliže diplomant tuto úvahu doplní během ústní obhajoby. Pomíjím několik dílčích nepřesností faktografických, jako jsou např. nesprávné časové údaje na str. 25. Přesto ocením, pokud i je diplomant uvede na pravou míru při ústní obhajobě a doplní je informací o dalším osudu navržené novelizace po odevzdání práce.

Značné výhrady mám nicméně k formální stránce, ale i struktuře práce. Z hlediska struktury je třeba poukázat na nadbytečnou pasáž 1.1. (úvod do problematiky), která se do specializované monografie tohoto typu nehodí. Podobnou pochybnost mám ovšem také o vhodnosti a potřebnosti kapitol 2. a 3. Ty mapují mezníky ve vývoji komunitární i tuzemské úpravy finančního zajištění, činí tak ovšem relativně podrobnou a nesmírně popisnou formou

a přitom v podstatě bezúčelně. Diplomant vypočítává hlavní výdobytky té které novelizace, ve zbylých částech práce se však k jednotlivým novelám znovu vrací, to již z pohledu konkrétních témat a otázek. Domnívám se, že práci by prospělo omezit se v úvodu jen na stručné nastínění tohoto vývoje s tím, že konkrétní přínosy jednotlivých novel by diplomant postihl právě jen v tématicky nosných částech práce, jak nakonec i činí. Takto se práce v řadě myšlenek jen opakuje a zbytečně řetězí. Přehlednosti díla by také prospělo graficky propracovanější oddělení jednotlivých odstavců.

Po stránce formální zaráží nadbytek přímých citací z děl jiných autorů, právních předpisů a jejich preambulí či z důvodových zpráv k analyzovaným novelizacím. Jejich četnost i rozsah (zvláště v kapitolách 2 a 3) místy až přesahuje, co lze v podobném typu práce mít ještě za únosné. Některé přebírané pasáže dosahují až polovinu normostránky (viz např. na str. 16, 19 či 22). Přitom zdaleka nejde o texty, které by precizností formulace či vytříbeností stylu vylučovaly diplomantovu parafrázi. Mnohdy zbytečné je též přejímání zákonných výčtů či katalogů. Postačila by zmínka a odkaz na příslušné zákonné ustanovení. Podrobnosti by čtenář rád vyhledal. Takto se diplomantovy vlastní přínosné úvahy nezřídka ztrácejí v nánosech informací faktografického typu. Zdaleka optimální není ani struktura a forma poznámkového aparátu. Poznámky pod čarou nejsou číslovány průběžně, nýbrž na každé straně zvlášť. Opakují se plné citace odkazovaných děl, ani ty ostatně neodpovídají normě. Poznámky pod čarou nekončí tečkou. Nadpisy kapitol jsou na řadě míst umístěny na samém konci stránky, takže pod nimi již nenásleduje žádný text z nadepsané kapitoly (viz např. na str. 23, 26 či 31). Práce je bohužel plna gramatických chyb a překlepů. Vyskytují se v ní též pro odbornou práci nevhodné obraty. Na str. 17 tak např. diplomant uvádí „Tato skutečnost mi přijde velmi zajímavá“ či „...což se mi poslední dobou zdá, že dosti upadá“. Precizní není ani používání odborného pojmosloví. Diplomant např. opakovaně pojednává o „působnosti finančního zajištění“. Působnost je však v tomto smyslu vlastností *právní úpravy* určitého institutu, nikoliv institutu samotného.

Vzdor uvedeným nedostatkům práci celkově hodnotím jako zdařilou a způsobitou obhajoby i obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře, i když konečný výsledek ponechávám závislým na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 10. ledna 2011

JUDr. Petr Čech, LL.M.